

peale läksid ja tätkide seest lõpmatta teiste
peale läksid, tulli ni suur hirmi väenlaste
peale et nemmad laewade ankrud üles-
tössid ja sure hirmo ja kohkumisega sad-
damesse joudsid, et nemmad seál tükkide
varjo al roiksid rahvul olla. Se läbbi
Ibi Jummal neid, pümmedussega. Eest
seál olli üks teine laeiva pealik olnud, kes
teist noud andis et nemmad mitte ei pid-
dand kutsusse minnema, vaid sure mer-
re peál jáma. Aga nende üllem Almral
polgas sedda nou ja läks saddamesse. Men-
da kui ennemiste Abhitorel Absalonimile
head noud andis, aga sedda polsti är-
ra ja Husai nou roveti kuulda, sej et
Jummal vilketusti tahtis Absalommi ül-
le sata. 2 Samuel 17. p. 14. f. Nenda
sammo i piddid nemmad nüüd sedda head
nou ka polgma ja teist vobima kuulda, et
nemmad vobisid, sedda vobis emma otsa
leida ja hukka sada. Meie laewad aiasid
neid

neid siis tagga ja pannid neid saddames
kinni, et nemmad ennam ei vwind seált
wällja sada. Siis walmistati põalletajad
laewad, ja kui need walmis olid, lasti
nende veadt ühhe puhko lõöd, tulid ja tör-
wa Turki laewade peale, mis nüüd ü-
hes kous kutsus olid. Se aias suurt
hirmo nende süddamette sisje ja tegut
neil hirmsa sure kahjo. Sepärrast van-
nid nemmad pakksteistkümenend sured tü-
pid ühhe kõrge paika peale meie laewatte
wastastikko, et meie ei vwind ennam nen-
de liggi mõõna. Siis meie piddasime
nou nelli laeiva siinna läkitada, mis isje
selle tärvis ollid tehtud ja walmistud et
neist teiste laewade peale vobis tulid vobis-
sata, ja neid, kui se tahaks korda mõõna,
hopis õrtrapõalletada. Litsel õsel sadeti
neid siinna, ja nelli sured Godlaewad pid-
did nende kafas ollema, kui neil abbi tar-
vis olleks. Kui Turkid sedda tunda said,
hatten-